

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.04.2010, sen. zn. 29 NSČR 3/2010, ECLI:CZ:NS:2010:29.NSČR.3.2010.1

Číslo: 15/2011

Právní věta: Usnesení, kterým insolvenční soud rozhoduje podle ustanovení § 54 insolvenčního zákona o návrhu na zrušení usnesení schůze věřitelů, která si vyhradila (na úkor věřitelského výboru) právo rozhodovat o otázkách v usnesení vymezených, není pro účely posouzení přípustnosti dovolání usnesením ve věci samé.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 29.04.2010

Spisová značka: 29 NSCR 3/2010

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání, Insolvence, Přípustnost dovolání

Předpisy: § 218 písm. c) o. s. ř.
§ 243b odst. 5 o. s. ř.
§ 46 odst. 2 IZ
§ 54 IZ

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 7. 10. 2009 Vrchního soudu v Praze – odkazuje na ustanovení § 46 odst. 2, věty druhé, a § 54 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona) – potvrdil usnesení ze dne 15. 4. 2009, kterým Městský soud v Praze zamítl návrh věřitelů SCA, s. r. o., SP, a. s., ČSSZ, Města P. a ZOOS SB, a. s., na zrušení usnesení schůze věřitelů konané dne 15. 4. 2009, jímž si schůze věřitelů vyhradila (na úkor věřitelského výboru) právo rozhodovat o otázkách v usnesení vymezených.

Dovolání věřitelky RWE, a. s. (právní nástupkyně společnosti SP, a. s.), proti usnesení odvolacího soudu Nejvyššího soudu odmítl podle § 243b odst. 5 a § 218 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

Z o d ů v o d n ě n í :

Učinil tak proto, že proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil v této věci usnesení insolvenčního soudu o zamítnutí návrhu na zrušení usnesení, kterým si schůze věřitelů vyhradila (na úkor věřitelského výboru) právo rozhodovat o otázkách v usnesení vymezených, není dovolání objektivně

přípustné (přípustnost dovolání žádné z ustanovení občanského soudního řádu, jež jsou přiměřeně aplikovatelná dle § 7 odst. 1 insolvenčního zákona, nezakládá).

Dovolatelka (přes poučení odvolacího soudu v napadeném usnesení o tom, že dovolání přípustné není) usuzuje na přípustnost dovolání z ustanovení § 238a odst. 1 písm. a) o. s. ř.

Nejvyšší soud již v usnesení uveřejněném pod číslem 25/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (jež obstálo i v mezích ústavního přezkumu, když ústavní stížnost proti němu podanou odmítl Ústavní soud usnesením ze dne 26. 1. 2009, sp. zn. [I. ÚS 2536/08](#), které je veřejnosti k dispozici na webových stránkách Ústavního soudu) vysvětlil, že k tomu, aby bylo možné uvažovat o přípustnosti dovolání v insolvenční věci podle § 238a odst. 1 písm. a) o. s. ř., musí být splněna podmínka (jež se klade prostřednictvím odkazu na § 237 odst. 1 a 3 o. s. ř., obsaženého v § 238a odst. 2 o. s. ř.), aby šlo o usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto v insolvenčním řízení „ve věci samé“.

Usnesení, kterým insolvenční soud rozhoduje podle ustanovení § 54 insolvenčního zákona o návrhu na zrušení usnesení schůze věřitelů, která si vyhradila (na úkor věřitelského výboru) právo rozhodovat o otázkách v usnesení vymezených, přitom usnesením ve věci samé není.